

ved, var der formelle Vanskeligheder til Stede for i det hele taget at optage det paa Finansloven i Aar, idet Forudsætningen for det, som man vistnok var gaaet ud fra den Gang, man indsendte Andragendet her, i det mindste Andragendet fra Ladelund — som jeg kender til, da det var mig, der indbragte det — var, at Skolerne kunde blive optagne som en Slags Dobbelt-skoler, som vi jo have et Par af i Askov og Lyngby. Imidlertid er der nok formelle Vanskeligheder derved, og skønt vi altsaa nu ikke naa det, vi allerhelst vilde: at faa Penge til Skolerne i Aar, maa det indrømmes, at der er noget i, at Ministeren og Finansudvalget ville se sig for, inden de gaa til ny Bevilling af denne Art. Jeg kan derfor godt slaa mig til Ro med de velvillige Udtalelser, der faldt fra den ærede Ordfører og den højtærede Landbrugsminister, der begge indrømmede, at der burde gøres noget i den Henseende, og naar man indrømmer det, finde vi vel nok til næste Aar Formerne, hvorunder Bevillingen kan gives. I det hele taget, naar vi se paa Stillingen her i den senere Tid, hvor baade Folketinget og Regeringen ikke alene se velvillig paa Bevillingerne til Landbruget, men ogsaa anerkende den uhyre Betydning, som navnlig Mælkeribrugget indtager i Landbruget og vort Lands Økonomi i det hele taget, tvivler jeg ikke om, at vi til næste Aar ville komme til en Løsning af det Spørgsmaal, som baade de nævnte Skoler og navnlig Landbruget — thi det er jo det, det drejer sig om — kunne være tjente med. Ud fra den Betragtning vil jeg yde baade det ærede Finansudvalg og den højtærede Minister en Tak for den Stilling, de have indtaget foreløbig i Aar, og jeg haaber, at vi skulle naa til et Resultat, som kan være tjenligt baade for Skolerne og særlig for Landbruget og Landbrugets Mælkeri. Det er jo navnlig dette sidste, der skal støttes gennem Bevillingen, det er ikke Skolerne i og for sig — de klare sig vel nok — men de kunne ikke i deres nuværende økonomiske Tilstand yde Landbruget den Støtte, de gerne vilde ved teoretisk Undervisning i Mejeribrug. Det er det, vi særlig mangle og mere og mere komme til at mangle, efterhaanden som Konkur-

rencen med Udlandet og med vore andre Konkurrenter bliver større og større.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Indstillingen under Nr. 7 (se Tillæg B., Sp. 1749—50)

vedtoges enstemmig med 76 Stemmer.

Indstillingen under Nr. 8 (se Tillæg B., Sp. 1749—50)

ansaaes som *vedtagen* ved Afstemningen over Indstillingen under Nr. 7.

Indstillingen under Nr. 17 (se Tillæg B., Sp. 1751—52)

vedtoges enstemmig med 75 Stemmer.

Man gik derefter til Behandlingen af Indstillingen under Nr. 18, vedrørende Landbrugsministeriet og Indenrigsministeriet (se Tillæg B., Sp. 1751—52)

Formanden (Sofus Høgsbro): Naar denne Indstilling er forhandlet og afstemt, antager jeg, vi kunne undgaa et Aftenmøde, men saa maa vi holde Møde i Morgen Formiddag Kl. 11.

Indstillingen sattes under Forhandling.

Ordføreren (Bustle): Det foreliggende Andragende angaar et meget delikat Emne, og jeg skal fatte mig i Korthed derom, skønt det lader til at have stor Interesse baade for Kjøbenhavnerne og for mange her ude paa Sjælland. Andragendet er kommet fra talrige Beboere i Viby — Viby ligger jo mellem Ringsted og Roskilde — og gaar ud paa at opnaa Lempelser i Statsbanernes Fragttakster for den Latringødning, som bliver kørt der langt ud paa Landet. De anmode i Andragendet om at blive stillede i Klasse med de jyske Egne, der forsynes med Mergel, i hvert Fald bede de om betydelig Lempelse i Fragttaksterne og navnlig om, at dette Stof ikke maa blive pumpet ud i Øresund, da det er en ligefrem udmærket Ting for